

Optimisme injustificat

Divendres passat, 20 de juny, al Consell General, vaig intervenir, en nom del nostre grup parlamentari, en el debat sobre l'orientació política del Govern. El cap de Govern havia fet el dia abans un discurs que es volia optimista perquè anunciava un canvi de tendència en l'economia.

La meua intervenció va anar adreçada a deixar en evidència que les xifres estadístiques presentades pel cap de Govern, Antoni Martí, el dia abans, no es corresponien amb la realitat de la situació econòmica.

El Govern de DA pregona confiança en una propera recuperació, confiança que ja voldríem compartir, però els indicadors econòmics segueixen mostrant la seva debilitat i el mercat de treball està molt malament.

Les dades estadístiques són autèntiques.

Però no apunten en una direcció tan positiva com ens voldria fer veure el Govern.

Tenim una ocupació molt lligada als serveis. No hi ha indicis que prosperi la innovació. I la construcció ja mai serà com anys enrere.

Lamento dir-ho però potser és precipitat parlar de recuperació.

No ho és, en canvi, apuntar que les dades de la desocupació assenyalen la gran necessitat: definir el model de país.

¿O ens conformem que la gent es comenci a col·locar en el que surti, per tal que l'estadística somrigui?

Pensem que hi ha sectors on estadísticament pot semblar que augmenta l'ocupació quan augmenta l'atur. Tal és el cas del sector que l'estadística del mercat laboral de març del 2014 –publicat curiosament el dijous 19 de juny– defineix com a “activitats immobiliàries i serveis empresarials”, que augmenta en un 6,5% el nombre d'assalariats quan paral·lelament la construcció manté una variació a la baixa del -5,1%.

Els ingressos de la Duana fins a finals del passat mes de maig també són molt negatius.

Dels 86 milions d'euros dels cinc primers mesos del 2013 hem passat a 64 milions d'euros, un -25,2%, aquest any 2014.

Si mirem els ingressos per taxes d'importacions de tabac, la comparació 2013-2014 és encara més dura: un -45,3%.

I els carburants també cauen: un -3,8%.

Les matriculacions de vehicles del 2012 i del 2013 són les dos pitjors dades històriques des que tenim l'estadística, és a dir el 1993. I el 2014, si bé sembla que repuntin amb els ajuts del Govern, segueixen sota mínims, lluny dels nivells assolits abans del 2011.

Per això no s'entén que alguns portaveus empresarials, que acompanyen el poder com a comparses en tots els seus saraus, siguin més feliços que unes pasqües i no regategin elogis allà on els donen la paraula.

El Govern està gestionant, sense adonar-se del drama individual i familiar de centenars de persones, sense voler veure que en plena crisi les desigualtats creixen. Els pobres són més pobres, els rics són més rics i la classe mitjana està durament castigada.

No es veu enlloc una estratègia per a l'economia productiva, aquella que crea

llocs de treball i garanteix benestar social.

L'única iniciativa de DA, de bracet amb el PS, ha estat rebaixar l'IGI a les empreses de la neu, del transport de passatgers i Caldea.

Aquestes modulacions interessades, rebaixant dos punts en la taxa, només serviran per desvirtuar el caràcter general de l'impost i per crear greuges comparatius amb el comerç i l'hoteleria, que són dos sectors estratègics dels quals depenen molts llocs de treball. I per reduir els ingressos públics, en perjudici de tothom.

No parlem ja dels altres sectors que mereixerien també una ajuda per part de l'Estat, que hauria de fer tot el possible per ajudar-los a créixer. S'ha de creure-hi, creure en els empresaris i en els treballadors del país, ajudar-los a desenvolupar els seus negocis, a accedir al crèdit..., ja fa tres anys que demanem el mateix.

Andorra necessita menys missatges optimistes sobre la fi de la crisi i més esforços per capgirar la situació, per reactivar l'economia i crear ocupació.